

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. október 11. napján kihirdetett Kb.II.29/2011/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat az ellene 2 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége (Btk. 349. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól **felmenti**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. október 11. napján kihirdetett Kb.II.29/2011/5. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő 2 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért őt egy évre próbára bocsátotta.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be büntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést enyhítés, enyhébb intézkedés, megrovás alkalmazása érdekében.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, melyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetést szabjon ki, de alkalmazzon mellette előzetes mentesítést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.103/2012/1-I. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta a tényállás kiegészítését a I. tényállási pont esetében azzal, hogy: „A vádlott a vezényelt szolgálatát megelőzően semmilyen lépést nem tett annak érdekében, hogy a szolgálatba állás reggelén 2010. december 18-án kellő időben felkeljen. Őt a kapitánysági ügyeletes mobiltelefonjára érkező hívása ébresztette fel. A vádlott a mulasztása következményeibe előzetesen belenyugodott.” A II. tényállási pontot azzal indítványozta kiegészíteni, hogy: „A vádlott 2011. február 20-án, azért nem ébredt fel időben, mert a mobiltelefonja ébresztő funkcióját hiányosan állította be, mivel a tőle elvárható körültekintést elmulasztotta. A vádlott hanyagsága

elalvásához vezetett, ezért a vezényelt szolgálat kezdő időpontjához képest késve érkezett meg szolgálati helyére." A II. tényállási ponthoz kapcsolódóan kifejtette, hogy az adott bűncselekmény csak szándékosan követhető el, a vádlottnak a késése viszont hanyagsága miatt, tehát gondatlanságból következett be. Indítványozta továbbá a fellebbviteli ügyészség, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a II. tényálláshoz kapcsolódóan a vádlottat a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontja, valamint a Be. 331. § (1) bekezdése alapján mentse fel 1 rb. a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól. Az I. pontban írt tényálláshoz kapcsolódóan utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg a vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében. Indítványozta a vádlottal szemben a Btk. 38. § (3) bekezdése és a Btk. 87. § (2) bekezdés e/ pontjaira figyelemmel a Btk. 51. § (1) és (3) bekezdései alapján pénzbüntetés kiszabását, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy védence mindkét cselekményét gondatlanul valósította meg, így azok miatt kizárólag fegyelmi eljárás lefolytatásának lett volna helye. Álláspontja szerint mind a I., mind a II. tényállási pont hasonló elkövetési magatartást tartalmaz, így nem logikus, hogy a másodfokú ügyészség miatt csak a II. tényállási pont tekintetében tesz indítványt a felmentésre. Ezért elsődlegesen védence mindkét vádpont alóli felmentésére, míg másodsorban megrovás intézkedés alkalmazására tett indítványt. Ennek indokaként előadta, hogy a vádlott szolgálati viszonya 2011. december 30-án megszűnt, így néhány hónap múlva a Btk. 124. §-a alapján már nem lenne büntethető katonai vétség miatt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írt módosítással tartotta fenn. Indítványát megismételte.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy fegyelmi felelősségét elismeri, de bűncselekményt nem követett el.

A katonai ügyész és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A védő által felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alapos, és a másodfokú ügyészi indítvány részben alapos, míg az ügyészség súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezése nem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a törvényes kioktatásokat követően a vádlottat és a tanúkat kihallgatta, és a releváns iratokat a bizonyítás anyagává tette.

Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú katonai tanács annak ellenére, hogy a releváns bizonyítékokat megismerte, a tényállást hiányosan állapította meg, így az a Be. 351. § (2) bekezdés b/ pontja alapján részben megalapozatlan. A bíróság ugyanis nem rögzítette pontosan, hogy mi vezetett a vádlott késéséhez a I. és II. pontban írt cselekmények esetében. A vádlott mind a tárgyaláson, mind a nyomozás során tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el, és vallomásaiban arra hivatkozott, hogy a szolgálatból való elkésése nem szándékosan történt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az I. és II. tényállási pontok esetében az, hogy a vádlott a szolgálati helyén „önhibájából eredően” nem jelent meg időben, semmiféle eligazítást nem ad a büntetőjogi felelősségét illetően. Így többek között nem enged semmiféle következtetést arra vonatkozóan, hogy a cselekményét szándékosan vagy gondatlanul valósította meg. Ezért a másodfokú bíróság a történeti tényállás I. pontját a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a vádlottnak a tárgyaláson tett vallomása alapján (jegyzőkönyv: 3. oldal 5. bekezdés) azzal egészíti ki, hogy: „... a megjelölt időben szolgálati helyén - ébresztőre állított telefonjának lemerülése miatt - nem jelent meg, ...” A II. tényállási pontot szintén a vádlott tárgyaláson tett vallomása alapján (jegyzőkönyv 3. oldal 6. bekezdés és 4. oldal 1. bekezdés) annyiban egészíti ki, hogy: „... a megjelölt időpontban szolgálati helyén - mobiltelefonja ébresztő funkciójának hibás beállítása miatt - nem jelent meg.” Ezen túlmenően a másodfokú katonai tanács a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati viszonya 2011. december 30-án nyugállományba helyezéssel megszűnt. Jelenleg havi 84.000,- forint járadékban részesül.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az irányadó tényállások alapján a vádlott bűnösségére vont le következtetést.

A Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat ellátása alóli kibúvást az követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. Nem kétséges, hogy a vádlott által mindkét cselekményben ellátott gépkocsizó járőrszolgálat fontos szolgálati feladatnak tekintendő. Az sem kétséges, hogy a vádlott mindkét esetben távolmaradással kivonta magát annak ellátása alól, az első esetben kb. 30, a második esetben mintegy 20 perc időtartamra. Azonban a katonai tanács figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az adott bűncselekmény csak szándékosan követhető el, annak gondatlan megvalósítása fegyelmi vétségnek minősül. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott az adott cselekményt mindkét esetben gondatlanul valósította meg. A Btk. 14. §-ban foglaltak szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja megatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, úgyszintén az is, aki e következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a

tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztja. A I. tényállási pontban ébresztőre állított telefonjának lemerülése, valamint a II. tényállási pontban a mobiltelefon ébresztő funkciójának hibás beállítása gondatlan elkövetésnek, hanyag gondatlanságnak tekintendő (negligencia), vagyis a vádlott a magatartása lehetséges következményeit, azért nem látta előre, mert az elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztotta. Így a jelen cselekményeknél a vádlott a telefon beállítása, illetve feltöltöttsége, működőképessége ellenőrzése során mulasztotta el az elvárható körültekintést.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontja és a Be. 331. § (1) bekezdése alapján 2 rb. a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól - bűncselekmény hiányában - felmentette.

A fellebbezés lehetőségére vonatkozó rendelkezés a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontján alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. október 5. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2012. október 17. napján jogerős.

Budapest, 2012. október 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő